

JULIO CARBÓ

de creure que **Chacón** tingui ganes de fer un nou pols per disputar amb **Rubalcaba** unes primàries obertes per elegir l'aspirant contra el **Rajoy** president.

Si el màxim que pot aconseguir el PSC és un vicepresident –**Narcís Serra** amb **Felipe González**–, i si no hi ha manera d'aconseguir que guanyin els federalistes com el gallec **Francisco Caamaño**, ¿em volen dir a què pot aspirar el socialisme català estant en la més dura oposició a Catalunya? L'intent de catalanitzar el PSOE ha quedat com una broma: la mateixa quota d'abans a l'executiva i el comitè federal, i un regust molt agre. **Rubalcaba** és secretari general havent aixecat la bandera del discurs únic a tot Espanya. Qualsevol intent de fer del PSOE un autèntic projecte federal, després de l'intent frustrat de Sevilla, sembla una pèrdua d'energia. Ho expressava ahir l'alcalde de

Si Chacón hagués guanyat, les opcions de marcar perfil propi a Madrid serien nul·les

Cornellà de Llobregat, **Antonio Balmón**, un dels puntals del nou PSC de **Pere Navarro**, que no se sent representat en aquest PSOE de **Rubalcaba**. I això que a **Balmón** se li titlla de poc catalanista.

La paradoxa és que la derrota de **Chacón** és dolenta per al PSC a curt termini, però pot ser una gran oportunitat a mitjà termini. Si l'exministra hagués guanyat el congrés, les possibilitats de marcar perfil propi a Madrid per part dels socialistes catalans serien nul·les. En canvi, si el PSOE es llança a l'uniformisme amb perfum jacobí ningú li podrà criticar al PSC que se'n diferenciï al Con-

grés votant qüestions catalanes. La veu pròpia, sense grup parlamentari, és més necessària que mai, fora que els socialistes catalans vulguin quedar relegats a la marginalitat. Els anomenats catalanistes del PSC no faran el pas endavant, com a màxim s'uniran en aquellarres de sobretaula amb els esquerrans d'ERC insatisfets amb la mà estesa a CiU. Potser és el moment dels que no tenen l'etiqueta de catalanistes i que comencen a estar tips del centralisme dels uns i dels altres.

Catalunya no té una oposició d'esquerres més enllà d'ICV. Catalunya no té veu a Madrid més enllà de **Josep Antoni Duran Lleida** i **Alicia Sánchez-Camacho**. ¿A què esperarà el PSC per disputar el terreny als ecosocialistes al Parlament i als nacionalistes al Congrés? O ara o mai.

Twitter: @saulgordillo

dues visions contraposades

LA POSICIÓ DE RUBALCABA

«Tinc un títol en bones relacions amb el PSC»

Les irades queixes matinals de diversos dirigents del PSC van tenir més aviat poc efecte en l'ànim del nou secretari general del PSOE. Després de presidir la primera reunió de la nova executiva del partit, Alfredo Pérez Rubalcaba va assegurar que no coneixia el contingut de les declaracions del número tres dels socialistes catalans, Antonio Balmón (se li va preguntar també per unes paraules de Montserrat Tura que tampoc havia sentit), però va aprofitar la qüestió per proclamar la seva bona sintonia amb el PSC. No només això: es va presentar com el líder del PSOE que coneix millor, i entén més, les interioritats del partit català. «Si algú té un títol en bones relacions amb el PSC, sóc jo –va jurar–. Si hi ha un socialista que ha arribat a la secretaria general amb una bona relació amb el PSC, i un coneixement, sóc jo».

El fet que la catalana fos la federació socialista que va brindar un suport més nítid a la candidatura de Carme Chacón va fer que a la roda de premsa posterior a la reunió

de l'executiva es prodiguessin les preguntes sobre el futur de les relacions entre el PSC i el PSOE. Rubalcaba va insistir una vegada i una altra en la mateixa idea. «Si tinc alguna cosa en la meua vida són les meves bones relacions amb el PSC i això no m'ho pot negar ningú, perquè és públic i notori», va arribar a afirmar. I es va mostrar conven-

Rubalcaba assegura que «ningú pot negar» que ell manté bona sintonia amb els socialistes catalans

çut que aquestes relacions continuaran sent «almenys, tan bones». «No tinc cap dubte que aquest tema anirà bé», va afegir.

El nou líder del PSOE va negar que tingui cap ressentiment envers el PSC ni Chacón, de qui no va tenir cap problema a dir que la considera la seva «amiga».

LA RESPOSTA NACIONALISTA

Mas alerta d'una aliança centralista PP-PSOE

El líder de CiU, Artur Mas, ha tret la seva pròpia conclusió sobre el conclave socialista del cap de setmana. I aquesta no és una altra que amb Rubalcaba al capdavant, el PSOE abraçarà obertament el discurs centralista. No només això, sinó que Mas tem que el PP i el PSOE comparteixin discurs i acció pel que fa a la unitat d'Espanya. Es va encarregar de posar veu a aquest pronòstic el número dos convergent, Oriol Pujol, expressant la preocupació perquè la nova direcció socialista acabi trobant «punts de trobada» amb el PP.

Mas va deixar caure en la reunió de l'executiva convergent que creu que Rubalcaba és més sòlid que Chacón com a líder del PSOE. Però més enllà d'això, no va trobar més conclusions positives. Al contrari, el risc per a CiU és que el model d'Estat del nou secretari general del PSOE faci que Rajoy acosti més posicions amb els socialistes que no pas amb la federació nacionalista.

En clau més tàctica, ahir els con-

vergents admetien que els hauria estat més beneficiosa una victòria de Chacón al capdavant del PSOE per subratllar les contradiccions entre el seu discurs i el punt de vista de les veus més catalanistes del PSC. Amb tot, Mas es va preguntar si en vista que l'aposta del socialisme català no ha triomfat, ara sí que es decidiran a fer el pas en fa-

Oriol Pujol reedita la 'casa gran' i convida els catalanistes del PSC 'orfes' de lideratge a unir-se a Convergència

vor d'una autonomia més gran respecte al PSOE. És més, en el que va semblar una reedició de l'operació *casa gran del catalanisme*, Oriol Pujol va aprofitar la situació interna socialista per proposar als catalanistes del PSC que se sentin «orfes» de lideratge, que s'acostin a CDC.